

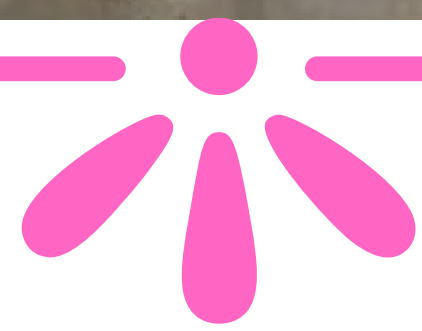
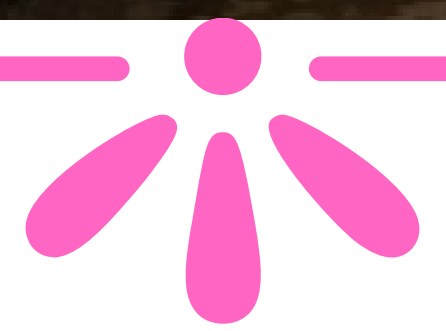
Emine Üsein

İBİL,

NAVRİZ,

İBİL!

masal

Bir zamanda bar eken, bir zamanda yoq eken, bir köyde qozuçıq yaşağan. Bir kün o, anasından soray:

– Ana, tışta pek suvuq, qar yerni qaplap aldı. Ya ne vaqıt sıcaq kelecek, küneş qızdıracaq?

– Baarde, Navrez kelgende, – dey anası.

– Aydı, ana, biz Navrezni tez-tez çağırayıq, – dedi, qozuçıq: “Kel, Navrez, kel! Kel, Navrez, kel!” – dep davet etip başladı.

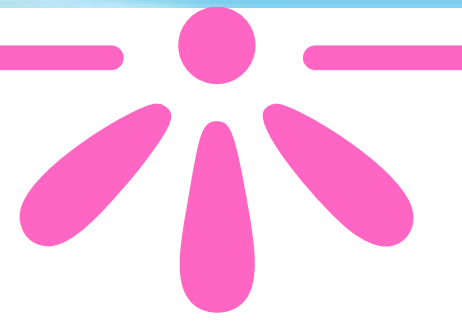
– Yoq, Navrezni biz çağırıp olamaymız, – dedi anası qozuçıqniñ başını sıypap.

Ertesi künü qozuııq özenııkniñ yanına barıp soradı:

– Özenıık, özenıık, sen Navrezni ıağırıp olursıñmı?

– Yoq, ıağırıp olamam. ıünki meni buz qaplap aldı, suvlarım aqmay şimdi, – dey özenıık. - Sen bar, tereklerden sora, olarnıñ boyu uzun. Töpeden olarğa er şey körüne.

Qozuıq tereklerini ınana bara.

– Terekler, terekler, siz Navrezni ağırıp olursız mı?

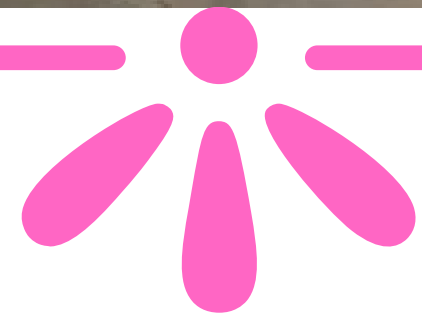
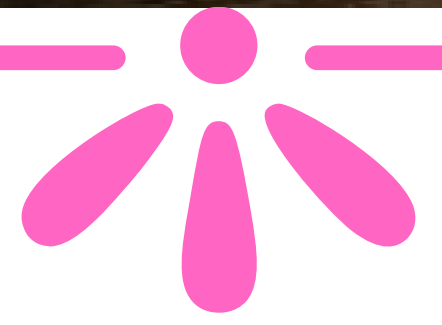
– Yoq, biz yksek terekler olsa q da, bir yerde semiz.

Sen, eyisi, bar da, quşıqlaręa ayt, olar kkte, ykseklerde ualar, – deyler terekler.

Qozuıq quşıqlarını kre ve olardan soray:

- Quşıqlar, quşıqlar, siz Navrezni ağırıp olursız mı?
- Yoq, biz kkte uamız, amma yel dnyanıñ er kşesinde keze. Eyisi, sen bar da, yelden sora, – deyler quşıqlar.

Böyle etip qozuıq yre-yre, yorulup, kelip yuqlamağ yata ve tş kre.

Tşnde o zni anda-mında sorap yrgenini kre ve o soraştırap yrgende, kneş endi yavaş-yavaş er yerni qızdırmağ başlay. Biraz vaqıttan zenik de iriy, terekler stnde yeşil yapraqlar peyda ola, yerde ise otlar yeşere.

Bunı ilki kere körgen qozuçıq:

– Ana, ana, baq etrafqa, ne oldı? – dey anasına, Navrez kelgenine sevinip.

Saba uyanğan soñ o anasına barıp:

– Ana, men tüşümde Navrez kelgenini kördim, endi Navrez bizge de kelecək, – dey.

<http://qirimjr.org/>